

המשך סיפור לשבת – שתי החליפות של הרב טנגבאום.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

המשך מעמוד 3

"שים לב הרב לוי, בשעה שתיים למחרת, ערב שבת, אני יורד ללובי פוגש את החשוד והוא כמו השניים הקודמים, נשבע לי שבועות חמורות וקלות, וזה מוכעים אותי. "זכפתי את העולם, אין לי קצה של חוט מי הגנב, ואפילו בדקתי בכל הארונות של האורחים בסמינר, ניט, שומכלום...". "לא התאמצת מספיק" אני מתעקש, "אתה מקבל ממני הארכת זמן עד שש בערב, חצי שעה לפני כניסת שבת החליפות של הרב טנגבאום תהיה מונחת בארון שלו... והפעם זה סופי. זה ברור?".

"מה אגיד לך הרב לוי, החשוד השלישי נועץ בשני החשודים הראשונים, לחשתי לעברם, "עד שעה שש, דקה לא יותר". והללו נעלמו מן העין. "הזמן חלף, בשעה חמש וחצי הלכתי למקוה, התקלחתי, ומשם חזרתי לחזרי כדי להתלבש לכבוד שבת קודש. במדרגות אני פוגש את הרב טנגבאום ממש שבר כלי, ואני מרגיע אותו, "אל תדאג כבוד הרב, עד כניסת השבת החליפות אצלך בארון אם בוקי מבטיח בוקי מקיים", עיניו של הרב טנגבאום לא רגועות ואז הוא לוחש לי: "השם ישמור אותו מגנבים...".

"אני נכנס לחזרי, פותח את ארון הבגדים, וחוכך בדעתי האם ללבוש את החליפה הכחולה או אולי את השחורה... עם הפסים, מעביר את כף ידי על הקולב הארוך... ולנגד עיני... אחת, שתיים, שלוש, ארבע חליפות... שתיים מהן ארוכות, הן בטוח לא שלי...".

יש להן גרטל... "ריבוננו של עולם" נפלטת מפי צעקה ספוגה בהלם עמוק "מה עושות החליפות של הרב טנגבאום אצלי בארון!!!!!!". "כן, כן, הרב לוי, מסתבר שאתמול, כאשר התיישבתי בלובי בצהרי היום של יום חמישי, חצי דקה אחר-כך הגיע הרב טנגבאום והניח את חליפותיו על אותו קולב בו הונחו חליפותי, ואני, מה לעשות, גברתן, בטרם עליתי לחזרי הרמתי בלי לשים לב את ארבע החליפות והכנסתיים לארון, זו לצד זו. "אתה מבין, ככה זה, יש בני אדם שחושדים בכל העולם, חושבים ובטוחים שיש להם קרני גאמא בעיניים להכריז ולדעת מי גנב ומי חשוד, הם מטילים מומים, ואפילו קצת מאיימים... ובסופו של יום מתברר שהחושד בכשרים לוקה בגופו, הוא ורק הוא הגנב. הרמתי את החליפות ורצתי אחוה אמוק לחזרו של הרב טנגבאום "כבוד הרב הנה החליפות, שמה, כבוד הרב, הן הגיעו בזמן".

"הרב טנגבאום חיבק אותי בחום רב וסיכם את הארוע "ידעתי בוקי שאפשר לסמוך עליך. הבטחת וקיימת, אבל אני מקווה שהכל הסתיים ברוח טובה...!" הנהנתי במבוכה בראשי ויצאתי החוצה. "בכניסה לבית הנכנס, קצת לפני תפילת מנחה ביקשתי סליחה ומחילה משלושת ה"חשודים"... הצגום מביניהם הפטיר לעברי "בוקי בוקי מחלנו, רק תעשה לנו טובה תעשה לנו היכרות עם הרב טנגבאום...".

פרי קטן מאחורי הסיפור

יש גירסה דינקותא, ויש גירסא דינקוטא. מיעוטם של בעלי תשובה באים לעולם התורה עם הרגלים ותפישות עולם מעוותות ביותר, שקשה להם להשתחרר מהם עקב שריטות העומק של העבר העקום. צריך הרבה תבונה וניסיון לדעת לנווטם נכון על מנת שיונקו הכתמים הללו, כדי שלא ייותרו על נפשם כסוג של אות קין מבויש. במקרה של בוקי, כן, דומני, להטיל עליו את משמית איתור "הגנבים" היתה טעות חמורה, שגרמה לו להתנהל על-פי הקודים מהם הוא בא. לפעמים עדיף להסתובב עם חליפת חול, ולא להוריד את נפש הווילת לבוץ. תקנו אותי את אני טועה...

מילתא דבדיחותא

יקר מאוד

זאץ אגטניין בטאפון: כמה זאלה פכוסס אודע אקא?

הנאכריה מאכר אקו: שוניה שקאים אסנטיאטכר.

זאץ: אוי, זעה זאלה אי אאוד יקר. הוא היה בקובה נטר שונוים.

נשיקות פיהו

הידושים על פרשת השבוע

"...איש אחד איש אחד למטה אבותיו תשלחו כל

נשיא בהם" (יג' ב')

בתוך המילה "נשיא" יש את המילה "אין" וגם את המילה "יש".

יש בזה רמז לנשיא שצריך להיות עניו ולא גאותן, שרק נשיא שמחשיב את עצמו בבחינת "אין", הוא באמת נחשב בבחינת "יש". אך מי שגאותן ומחשיב עצמו ל - "יש", זה סימן שהוא באמת "אין"...

[ומתוק האור בשם דגל מחנה אפרים]

ניתן להשיג את הספר אצל המחבר

במחיר מוזל

בפלאפון: 052-760-5619

לתרומות להקדשות ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

גמ"ח אביזרי אופניים
כל המוצרים לאופניים
חדשים במחירים מוזלים
וכן אופניים יד שניה
במחירים מוזלים
052-718-38-66

עשיתי את הסגולה של ר' מתיא בן חרש הבטחתי לפרסם ונושעתי
איך עושים?
מכנינים 18 נרות, אשר מדליקים אותם זה אחר זה
לפני כל נר אומרים: "נר זה לזכות ר' מתיא בן חרש שיתקבלו התפילות"
קוראים פרק פ"ו בתהילים ושמים פרוטה לצדקה כך עושים 18 פעמים.
אח"כ קוראים מפרק ק"ט בתהילים לפי אותיות "קרע שטן"
מבקשים בקשה אחת ומבטיחים לפרסם בלי נדר.

הגרלה על הפתעה בתהילים פרטים בעמוד 2.

זכרון יהודה

עלון שבועי לע"ג הבחור יהודה בן שרה ז"ל

כניסת השבת: 19:30
יציאת השבת: 20:21
רבנו תם: 21:17
לפי לוח אור החיים-אופק ת"א

362

לידוג הגון:

מזל הילה בת חנה, אודליה בת חנה, ששון בן חנה, יעקב בן חנה, מאיר בן חנה, יהודה בן חנה, אריק בן ג'ורג'ס זוהרה, מוריה בת רחל, מרים בת רחל, הודיה בת מירב.

לעילוי נשמת:

הרה"ג רבינו עובדיה יוסף בן ג'ורג'יה,

הרה"ג רבינו אהרון יהודה לייב בן גיטל פיגא

הרה"ג רבינו שמריהו יוסף חיים בן מרים.

שרה בת מרים אהובה, שושנה בת מרים אהובה, ניסים בן חנה, משה עזרי בן מונס, מולוק בת אסתר, מרגלית בת לונה, יונה חממה בת יוסף, חנה בת מולוק, מונייר בת מולוק, שמחה בת מולוק, רחמים בן גולבה, משה בן יהודה, אברהם בן עמליה, אלברט בן אדל, עמבר שהנו בת מונס, ר' יצחק בן עליזה עזיזה.

לרפואה ולהצלחה:

מרים אהובה בת מולוק, שלמה בן חממה, מאיר בן שרה, יהודה בן חנה, רפאל בן לירז, מלכה בת שרה, אליה ציון בן חיה, חיה בת יהודית.

לרפוא"ש והצלחה בכל: יעקב דוד בן שוכרה- מרים אהובה בת מולוק, אוריה בת חביבה, מיכאל בן גולדה- רונית בת מרים, שאול בן יפת- ציונה בת רחל, מירב בת ציונה- יעל בת מירב, לע"ג: שלום בן סעדיה * רחל בת מהדי

לתרומות לעלון- להנצחות ולתגובות: 052-718-38-66 מאיר נוראני

לכבד כהנים

להלן מעשה נפלא, כיצד החמירו חכמינו לכבד כהנים:

עצומה הייתה הפליאה אשר חלפה בין שורות החסידים, כאשר נכנס רבם, רבי שמעון מלעלוב זצ"ל אל בית המדרש בליל חג הפסח,

כשלרגליו הוא נועל נעלי בית בלוייתו. הכיצד זה שכחו בני ביתו של האדמו"ר לקנות עבורו זוג נעליים חדשות לחג?

אם החסידים נדהמו, הרי שבני ביתו של הרבי התפלאו עוד יותר.

הן בערב ההג והונוח בחדרו של האדמו"ר הנעלים החדשות, אותן הוא מדד לפני כן ואמר כי הן מתאימות למידתו. איש לא העז לגשת אל האדמו"ר ולשאול אותו מדוע אין הוא נועל נעליים חדשים לכבוד החג. "בוודאי יש לו כוונות נסתרות" הרהרו החסידים, "קשה להבין, מה עובר בראשו של אדם קדוש זה...".

התדהמה וההלם נשארו במקומם עד מוצאי החג, אז קרא הרבי, האדמו"ר רבי שמעון מלעלוב זצ"ל - לאחד מנכדיו, וביקש ממנו להסיר את המדבקה המדובקת בתחתית הנעל.

"על המדבקה כתוב את שם החנות בה קניתי את הנעליים, "נעלי כהן", והתורה צויתה אותנו "נקידתו" לכבד את הכהנים ולא לנהוג בהם בדרך ביוזין.

אם כן איך רוצה לדרוך על מדבקה שעליה כתוב "כהן" ראו כמה הידר הרבי בשמירה על קיום המצוות; עדי שאפילו דבר פשוט כל כך הוא הקפיד והעדיף לצאת לרחובה של עיר בנעלי בית, ולא לדרוך על "כהן" המודפס על גבי נייר.

עוד מעשה נפלא, עם מסר נורא בצידו. אדם שממאן לקיים מצוה בחייו, לא יזכה לקימה, אף לאחר מותו.

רב אחד, בא לבקר את רבי חיים זייציק זצ"ל, ומצאו יושב בביתו ופניו חיוורות. שאל אותו מה קרה, האם אינך מרגיש בטוב?

ביקש ממנו רבי חיים שגישי לו כוס מים, בכדי להירגע ורק לאחר זמן מה, אמר שהוא חווה עכשיו סיפור מזעזע ולכן מרגיש ברע, וכן סיפר:

לפני חמש שנים, צלצל הטלפון בביתו ועל הקו הייתה פקידה ממלון "המלך דוד" בירושלים, אשר ביקשה ממני לבוא למלון להיפגש עם אחד האורחים.

אני לא הכרתי את שם האיש שביקש שאבוא אליו, וסרבתי לבוא, אך המזמין התעקש וביקש למסור, "שכדאי לכם לבוא ושהוא מבטיח שכבוד הרב לא יתחרט על הטייחה".

נסעתי למלון ופגשתי יהודי אמריקאי מבוגר, אשר זכר אותי מתקופת מגוריו בארה"ב. היהודי סיפר לי שהינו עירי ומכין את צוותו, שמכילה 'כמה מיליונים' אותם הוא רוצה לתרום ללומדי תורה בארץ ישראל.

מכיוון שאינו מכיר את עולם הישיבות בארץ, והאדם היחיד שהוא מכיר וסומך עליו זה הרב זייציק, הוא מבקש מהרב להיות הנאמן בצוותו, והוא יהיה זה שיחליט לאיזו ישיבה ינתן הכסף לאחר מותו.

רבי חיים תמה מדוע לחכות לצוותו? בוא נקרא כעת לכמה ראשי ישיבות ותוכל לתת להם כעת 'בידיים חמות' את התרומה החשובה, היהודי נזעק וענה, שבעודו בחיים הוא לא יתן פרוטה!!! הכסף ינתן אך ורק לאחר מותו, כאשר לא יצטרך אותו יותר,

המשך בעמוד 2.

לקבלת העלון במייל שלחו את המילה הוספה לי:

7183866@gmail.com

המשך מעמוד 1

היום, מספר הרב זייצ'יק, קיבלתי טלפון מהקונסוליה האמריקנית וביקשו ממני להגיע בדחיפות לפגישה עימם. כשהגעתי, המתין לי הקונסול בכבודו ובעצמו וסיפר לי על מותו של היהודי, וששמי מופיע בצוואה כאחראי לחלוקת הכסף. כאשר אישרתי את הדבר.

הודיע הקונסול שכעת נערך את קיום הצוואה, ולחדר נכנסה קבוצת כמרים. לתדהמתי, הם הוציאו את הצוואה והראו על השורה שפְּמָצוּה "לחלק את הכסף למוסדות שבהם נלמד ה'בייבל', התורה... והנה בכנסיות שאותן מייצגים הכמרים, עוסקים בלימוד התורה..."

כל יעקותי וטענותי, שהתורם היה יהודי ודאי שהתכוון לתרום את הכסף הודים - עלו בתוהו. הקונסול הזמין עבורי מונית ושילח אותי בחזרה הביתה. אתה מבין מה קורה פה?! שאל אותי רבי חיים.

"האדם הזה סירב לתרום בחייו, אזי הקב"ה אומר לו גם אחרי מותך לא תזכה לתרום!!!"

הרב אשר שמע את הסיפור הוסיף, כי לפני זמן מה קיבל רבי חיים טלפון מעורך דין יהודי מפורסם בארה"ב, אשר שמע את הסיפור, והתחנן לקבל את פרטי התורם האלמוני, כדי לנסות לערער על קיום הצוואה...

אך הפרטים אינם ידועים לו. (אוצרות התורה)

ומה נאים הם דברי המכילתא על הפסוק (שמות "ב יז"),

"וּשְׂמַרְתֶּם אֶת הַמְצוּת" - אל תקרי מְצוּת אלא מְצוּת - מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה. דהיינו, בשם שבמצה, אם מניחה בלא עיסוק ח"י רגעים היא מחמיצה, כמו כן בכל מצוה, עצם השיהוי עלול להפסיד את כל המצווה...

לתרומות לתהילים

ולמסירת שמות חייגו:

052-718-38-66

לתרומות והקדשות לעלון חייגו:

052-718-38-66

ילדים יקרים, שימו לב! השבת פרשת שלח

כל הילדים מוזמנים לתהילים המרכזי "זכרון יהודה" במקלט ברחוב קהילות יעקב 72 (ליד מסוף האוטובוסים)

בשעה 2:00 בצהריים

והשבת הגרלה על: ה-פ-ת-ע-ה!

לתרומות לתהילים חייגו: 052-718-38-66 **קאו האוןינס!**

לתרומות, הקדשות, ופרסומות חייגו: 052-718-38-66

עולם ההדפסות

חברות, ספרים, וכל סוגי ההדפסות במחירים מצוינים

05484-99-453

8499453@gmail.com

מוניות דקר

בהנהלה חדשה שירות אמין ואדיב בכל חלקי הארץ

טלפון דקי **03-676-8181** לא גובים הונאה טלפונית

סיפור לשבת – שתי החליפות של הרב טננבאום.

מאת הסופר הרב קובי לוי.

"הו, הו, אני לא מאמין למראה עיני... כאן על החוף הנפרד בכנרת, בעיצומו של קיץ מהביל ומחניק, ארבעים מעלות בצליוס, ניצב לי מול העיניים הסופר קובי לוי בכבודו ובעצמו. אני כמעט טובע מהתרגשות, בוקר טוב אדון לוי, תכנס למים, תוריד נעליים, ואל תדאג, הרוחות שלוקחות אותך לצד המזרחי עדיין רגועות, הן מתעוררות אחרי הצהריים..."

אני שולח מנט חד לעבר מקור המופלגל הקיצי הזה, ולא מבחין ביותר מראש די קטן, עם זקן קצת מאפיר, מסודר היטב, ועיניים צוחקות כל כך, עד שניתן לשמוע את אושטת חיוכיך.

"מי כבודו?" אני שואל במבוכת סופרים בעיצומו של קיץ ישראלי. "מכנים אותי בוקי הבריון, השם שלי מעורר נשכחות באיזור בת-ים חלון, אבל ברוך השם עשינו מהפך נפלא... ובכן אל תראה אדון לוי שיש לי ראש קטן, הנה אני עומד על הרגליים בתוך המים..."

"לא יאומן" אני לוחש לעצמי. לשוקי הבריון יש ראש יחסית קטן, אבל גוף, כמו מקרר המתצננה, משהו כמו שני מטר גובה על מטר רוחב, כאשר שתי ידיו שעל מותניו, מזכירות במשהו חלקים נבחרים מן המוביל הארצי... ושוב הוא גולש למים.

"ואני בכלל לא מתכבד בשם התואר בריון, אלא שהוא קשור בסיפור שחלמתי לספר לך, כבר כמה שנים, והנה אתה נוחת עלי כאן בחוף, בשבירור חיי... פשוט מתנה. מעוניין לשמוע?"

"בהחלט בהחלט... אני כבר נכנס למים, כולי און".

"תשמע, אתה רואה אותי כיום איש חרדי, ברוך השם כבר חיתנתי שלוש בנות עם בחורי ישיבה מצוינים, ושני בנים עם כלות צדקניות, יש לנו נכדים ונכדות, מודה להשם, אבל עד לפני 12 שנים, הייתי מה שמכנים בלשון נקיה "גובה חובות".

"שלא תטעה, מעולם לא צעקתי, מעולם לא הרמתי יד על בן אדם, תמיד הייתי מחייך, דופק בדלת, פותחים לי, אני קצת מתכופף ורק מכניס הראש. הם רואים ראש קטנצ'יק שכזה, לא מתרגשים, ואז אני נכנס עם כל הגוף לוחץ ידיים בחביבות ואומר "הנה הצ'ק שלכם שחזר, מחר אני פה בשש בערב, תדאגו שיהיה לו כיסוי", היו לי 100% הצלחות.

"והנה יום אחד אשתי שמעה דרשה של רב חשוב, חזרה הביתה! אמרה לי 'בוקי, זהו, חוזרים בתשובה' קנתה כיסוי ראש, פלטה, שעון שבת למזגנים, דאגה לנו להכשרת המטבח, והודיעה לי חד משמעית, 'בשבוע הבא הולכים לסמינר של יהדות'."

"אתה מכיר את האירגון של הסמינרים? מה אגיד לך, אני בעל נוח, האשה מבקשת, אני לא מתווכח. הולכים לסמינר בית מלון באשקלון, אחרי יומיים הבנתי "זהו בוקי, אתה מעכשיו דתי לפחות כמו הרבנים... התורה אמת אז עושים הכל". בסוף הסמינר סיפרתי את הסיפור האישי שלי".

לפני שהתפזרנו הביתה נגש אלי הרב טננבאום אמר לי: "בוקי כל הכבוד, אנתנו נשמור על קשר, הסיפור שלך מדהים, ראוי שרבים ישמעו אותו". "באמת, אחרי חצי שנה, כשהתחזקתי יפה מאד, קובע עיתים לתורה, שלוש תפילות ביום, כמובן שעזבתי את מקצוע גביית החובות, ועברתי להיות נהג משאית, התקשר הרב טננבאום וביקש: "בוקי ידידי, בשבת הבאה אנתנו עושים סמינר חיווק לבעלי תשובה, אני מבקש שתספר להם את הסיפור האישי שלך, זה מאד מחזק" אמרתי בסדר, עלינו

למכונית כל המשפחה ונסענו לכינר, מאכן נפתחה לי קריירה חדשה, הריצאות, הרגשתי נהדר, יש לי זכות לחזק אנשים באמונה, ועשיתי מתחיל הסיפור.

"הגענו בצהרי יום חמישי אחד למלון כינר לסמינר, נכנסתי ללובי והנחתי בצד את המזוודות ואת שתי החליפות שלי על קולב. כן, שתדע, מאז שחזרתי בתשובה יש לי חליפה כחולה כהה לליל שבת, ולבוקר חליפה שחורה עם פסים עדינים. שתיתי משהו, קיבלתי מפתח, אספנו את הציוד ועלינו לחדרנו. שם הנחתי אחר כבוד את החליפות בארון, נחתי שעה, וירדתי ללובי עם ספר. לפתע אני מבחין בהמולה בקרב הרבנים והעסקנים, מה קרה? שאלתי. אמרו לי "בוקי, אל תשאל, גבנו לרב טננבאום את שתי החליפות שלו, הוא חסיד, יש לו חליפות ארוכות, נכנס לטאן לפני שעה, לקח מפתח, חזר, אין חליפות".

"הרב טננבאום נגש אלי עם דמעות בעינים 'בוקי אולי אתה יכול לעזור לי, אני לא מסוגל לחשוב שאלבש חליפת חול בשבת קודש'."

"אמרתי לו, כבוד הרב אל תדאג, יש לי חושים נפלאים מאד למצוא מי נגב את החליפות, עד הערב הן חוזרות אליך" הרב קצת נרגע.

"אמרתי לעצמי בוקי אין ברירה, יש לך שתי עיניים פקחיות ומנוסות תעשה תצפית בטוח ותחשוף את "הלקחן". התיישבתי על כורסא הפעלתית עיניים זוג חקרניות, והנה באים מולי שני טיפוסים לבושי גופיות, מכנסים קצרים וכפכפים גומי עם כיפות משי לבנות קטנות. טיפוסים דרום-תל אביביים. סימנתי להם "תגשו אלי". הם כנראה מכירים אותי עוד מהתקופה של בת ים חלון, ולא היה לי ספק שידם במעל. "תקשיבו לי יקירי, עכשיו שתיים בצהריים, עד שעה שש בערב. החליפות של הרב טננבאום נמצאות כאן בחדר האוכל, ואני לא חוזר על מילים פעמיים".

"הו, הו, כמה הם נבהלו: "מה פתאום אתה חושד בנו? מי בכלל צריך חליפות, של חסידים? הגענו לכאן לסמינר ללמוד תורה" ועוד כל מיני תרוצים.

"הרב לוי, העיניים שלי לא מטעות אותי, היה לי ברור שהחליפות אצלם, ולכן סימנתי להם ללכת לדרום, ולהחזיר את האבידה... בשעה היעודה", כי לא נעים שהרב טננבאום ילך עם חליפת חול בשבת קודש".

"הלכתי לשחות בכנרת. בשש בערב הגעתי לחדר-אוכל, הם עומדים בפתח שם עם דמעות בעיניים נשבעים, "זה לא נאחזנו... חיפשנו, שאלנו בדקנו מה שיכולנו... שחרר אותנו בבקשה", התחננו. "אמרתי לעצמי, בוקי אולי אתה טועה, והגנב האמיתי עדיין מסתובב חופשי. יש לי כידוע שתי עיניים מעמיקות חקר, ישבתי על הכורסא והתבוננתי בהולכים ושבים עד שהבחתתי בו. טיפוס רחב גרם ללא צוואר כמעט, מגושם עם הבעת פנים מחשידה של אחד כזה שיש לו עבר. סימנתי לו שייגיע, והאיש מגיע רועד מפחד.

"מה קרה אדוני?" ואני משיב לו "שמע ידידי, אני מבקש שעד מחר יום שישי, בשעה שתיים בצהריים החליפות של הרב טננבאום חוזרות אלי, ואני לא חוזר על מילים פעמיים".

המגושם נכנע לסערה "אני לא גנב! ובכלל, מי זה הרב טננבאום?". "נכון, אתה לא גנב" השבתי "אבל תעשה מאמץ לאתר את האבידה ושהחליפות ישובו למקומן הראשון בשתיים בצהריים מחר, לכל המאוחר".

המשך בעמוד 4.

מבצע לומדים וזוכים לילדים!

מתקשרים לטלמסר לוקחים פרק משניות או 3 פרקי תהלים לע"נ הרבנית שרה נוראני ע"ה

ונכנסים להגרלות על פרסים יקרי ערך!

להשתתפות במבצע חייגו: 03-509-1000

לתרומות וישועות: **1800-20-22-20**

קו הצלת חיים.

03-748-16-11

קו מניין הצעירים

המדדת שמעון

03-30-415-72

פיצוחי עוֹשְׁתִי

כל סוגי הפיצוחים והתבלינים בהכשר הרב שלמה מחפוד שליט"א

לכבוד שבת קודש!

בירנבוים 19 בני ברק. **03-6746233**